

моделюються та практично опрацьовуються різні професійні ситуація і, як результат, ми маємо добре підготовленого менеджера, який добре володіє теоретичною базою підготовки та спроможний вирішувати будь-які питання, що відносяться до сфери їх професійної діяльності.

Література:

1. Долженков О. О. Формування початкового професійного досвіду майбутніх менеджерів освіти засобами ігрових технологій навчання. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*, 2015. № 2. С. 423-432.

2. Башкір О. І. Активні й інтерактивні методи навчання у вищій школі. *Педагогіка та психологія*, 2018. Вип. 60. С. 33-44.

УДК 378.4

КОМПЕТЕНТІСНО ОРІЄНТОВАНЕ НАВЧАННЯ – НОВА

ВИМОГА ДЛЯ УСПІХУ МОЛОДІ

*Сновидович І. Г.,
аспірантка кафедри менеджменту, начальник відділу
кар'єрного розвитку та співпраці з бізнесом
Центру маркетингу та розвитку
Львівський національний університет імені Івана Франка
Науковий керівник: д.е.н., професор З. В. Юринець*

Сучасні активні зміни у суспільстві, невизначеність, пандемія, змішане, а часом і стресове навчання не сприяють ефективному та результативному навчанні. Класичне навчання у закладі вищої освіти, яке супроводжувалося допомогою та підтримкою викладача чи куратора, особистісним спілкуванням з одногрупниками, активною комунікацією та

долученістю до освітнього процесу на сьогоднішній день усе це замінило навчання з дому, за допомогою онлайн-платформ та курсів, вебінарів, тренінгів, які відрізняються за своєю специфікою і ціннісним наповненням. Реалії сьогодення, потреби ринку праці, цифровізація і дуже динамічний характер розвитку суспільства потребує підготовки таких молодих фахівців, які були б спроможні не просто пристосовуватися до змін, що відбуваються, а й стати активними творцями цих змін. І щоб ці зміни були якісними, то процес трансформації та оновлення має заціпати усіх учасників та стейкхолдерів освітнього процесу: студентів, викладачів, та топ менеджерів закладів вищої освіти.

Вивчаючи та аналізуючи вимоги працедавців щодо майбутніх працівників можна зазначити, що дуже важливим для них є не так досвід роботи, як м'які навички або компетентності, так звані *soft skills*. *Soft skills* – це збірний термін, що об'єднує безліч варіантів поведінки, що допомагають людям в роботі, зокрема командній, а також успішно співпрацювати та комунікувати і досягати поставленої мети, завдань [1]. Для кожної великої та успішної компанії важливим є не лише їхній річний прибуток чи рейтинг, а також і атмосфера у колективі, злагодженість та спільне бачення результату. Працівники, які володіють «гнучкими» навичками, об'єднують колектив і можуть не тільки давати кращі результати, але ще і допомагають створювати комфортну робочу атмосферу. Саме тому, навчальний процес має бути акцентований на набутті та освоєнні студентами необхідних навичок.

Підготовка конкурентоспроможних, професійно компетентних фахівців є стратегічним завданням української системи освіти. Зростання наукових знань та необхідність постійного оновлення їх упродовж життя одного покоління об'єктивно перетворює освіту на вирішальний чинник суспільного розвитку, економічного зростання держави, підвищення добробуту її громадян. Сьогодні якість людських ресурсів в значній мірі

визначається рівнем їх професійної компетентності та управлінської зокрема.

Відповідно до ч. 1 ст. 1 Закону України «Про вищу освіту» «Компетентність – динамічна комбінація знань, умінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, яка визначає здатність особи успішно здійснювати професійну та подальшу навчальну діяльність і є результатом навчання на певному рівні вищої освіти» [2]. Ключовими компетентностями вважаються такі, що необхідні людині і сприяють підвищенню особистого потенціалу, надають більше позитивних шансів для працевлаштування, кар'єрного зростання та розвитку. Такі компетентності розвиваються в процесі навчання протягом усього життя.

Інколи в роботах науковців можна зустріти синонімічне тлумачення понять «компетентність» і «професіоналізм». Під професіоналізмом розуміють «інтегровану особистісну характеристику людини, що на високому рівні опанувала норми професійної діяльності і професійного спілкування; має професійні ціннісні орієнтації, дотримується професійної етики; розвиває свою особистість засобами професії; збагачує досвід професії; прагне викликати інтерес суспільства до результатів своєї професії, гнучко враховує нові запити суспільства до професії» [3].

Аналізуючи наукові публікації, у яких дослідники над цими питаннями можна зазначити, що лише у напрямку правильної оцінки та аналізу майбутніх потреб ринку праці і вимог роботодавців можна виявити взаємозв'язок та спільні точки дотику між сучасними технологіями та освітнім процесом. Стрімкі темпи технічного прогресу та наростання нестабільності на ринку праці потребують, щоб освітня політика вчасно і швидко відчувала та реагувала на зміни та потреби і пропонувала оновлення, і модернізацію системи освіти, навчання, практичних занять у новий технологічно-інноваційний формат. Проте, існують ризики того, що

навчальні заклади не встигатимуть і не до кінця справлятимуться із цими завданнями, якщо державна освітня політика спільно із роботодавцями, що є також і стейкхолдерами освітнього процесу спільно не підтримуватимуть освіту. Щоб навчальний процес був більш практично-орієнтованим та інноваційним не обійтися без компетентної і експертної думки роботодавців, що можуть надавати свої виробничі потужності, лабораторії, технічне забезпечення для практичного та науково-дослідного використання, а фахових спеціалістів, як одних із координаторів і порадників в освітньому процесі. У результаті такої колаборації і комунікації винагороджені будуть усі учасники навчального процесу.

Університетська освіта в Україні повинна бути якісною, майбутній фахівець зобов'язаний вміти постійно розвиватись та самовдосконалюватись, щоб роботодавець був впевнений у його компетентності та професіоналізмі, а вищі навчальні заклади повинні звертати увагу на аспекти професійної підготовки студентів з урахуванням умов зовнішнього середовища, зокрема вимог ринку праці [4].

Поєднання теоретичної і практичної підготовки, інтеграція навчання з науково-дослідною та експериментальною роботою сприятимуть практичній спрямованості навчання, активному пошуку та впровадженню нетрадиційних форм і методів навчання студентів, формуванню цілісної особистості майбутніх фахівців. Такі фахівці, з дипломами про вищу освіту і набутими та сформованими здібностями до безперервного самонавчання впродовж усього життя, потрібні не тільки в малому і середньому бізнесі, але й в інших установах та організаціях [5].

Отож усе наше життя – це процес передачі та сприйняття інформації та нових знань, а навчання – це фундаментальна внутрішня потреба кожної свідомої особистості. І щоб бути успішним у такому нестабільному і змінному світі важливо завжди бути у курсі усіх нововведень та вимог. А це означає постійно вчитися. Сучасні університети – це осередки та

генератори для інновацій та змін. Саме тут молодь має вчитися генерувати цікаві ідеї, дискутувати, критично мислити та якісно опрацьовувати інформацію. Викладачі у своїх навчальних курсах, які мають бути практично орієнтовані та наповнені реальними кейсами спільно зі студентами мають напрацьовувати досвід та компетентності, які у майбутньому будуть корисними для усіх. Європейський вибір України і інтеграція в освітній європейський простір, суспільні зміни, що сприяли піднесенню на новий щабель розвитку громадянську й національну свідомість та освіти, яка має сприяти і допомагати молодому фахівцю успішно себе реалізувати.

Література:

1. Юринець З. В. Самоменеджмент: підручник. Львів : СПОЛОМ, 2015. 360 с.
2. Про вищу освіту: закон України від 28 грудня 2014 р. №37-38 // Відомості Верховної Ради України. 2014. № 37-38. Ст.2004.
3. Волобоева І. О. Компетенції: ключовий елемент управління людським капіталом організації. *Соціально-трудові відносини: теорія та практика*. 2014. № 2. С. 223-228.
4. Шульга Л. В., Бражник Л. В., Вакуленко Ю. В. Підвищення якості університетської освіти: професійна та практична підготовка фахівців. URL: <http://www.pdaa.edu.ua/sites/default/files/nppdaa/6.2/335.pdf>
5. Шевчук Т. В., Сідельник О. П. Практична підготовка студентів вищих навчальних закладів як невід'ємна детермінанта формування їхніх професійних компетенцій. *Науковий вісник НЛТУ України*. Серія економічна, 2017, вип. 27, № 2. С. 189-193.